

Viera a skutky

Zákonníctvo alebo poslušnosť? Spasenie zo zásluh alebo z milosti?

Biblia hovorí, že sme spasení milosťou skrze vieru. Je rozpor medzi vierou a skutkami? Viera bez skutkov nie je možná.

Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval. (Efezským 2:8-9)

Kresťan má večný život jedine z Božej milosti a nie ako výsledok svojich vlastných skutkov. Boh poslal svojho Syna na zem zo súcitu a lásky k ľuďom, aby mohli byť spasení zo svojich hriechov.

Pred svojim obrátením sú ľudia mŕtvi vo svojich hriechoch. Žijú podľa spôsobu života sveta a nasledujú žiadosti svojho tela a mysle (Efezským 2:1-3). Skrze obrátenie ich Boh privádza do života, aby opustili svoje hriechy a žili vo svätosti:

Preto hovorím a dosvedčujem v Pánovi: Už nežite, ako žijú pohanovia, v márnosti svojho zmýšľania... ..máte odložiť starého človeka s predošlým spôsobom života, ktorý sa ženie za klamnými žiadosťami do skazy, a obnovovať sa duchovne premenou zmýšľania, obliecť si nového človeka, ktorý je stvorený podľa Boha v spravodlivosti a pravej svätosti. (Efezským 4:17 a 22-24)

Preto vás prosím ja, väzeň v Pánovi, aby ste žili dôstojne podľa povolania, ktorého sa vám dostalo... (Efezským 4:1)

Boh spasil ľudstvo tým, že poslal Ježiša. Zvestoval Božie odpustenie a volal ľudí, aby sa obrátili zo svojich hriechov, aby mali hlboký a radostný život s Bohom a prinášali mu ovocie. (Ján 10:10)

Hriech nás oddeľuje od Boha:

Ajhľa, ruka Hospodinova nie je prikrátka zachraňovať, a Jeho ucho nie je tak nedoslýchavé, aby nepočulo. Ale vaše neprávosti sa stali hrádzou medzi vami a vaším Bohom! Vaše hriechy zakryli Jeho tvár pred vami, takže nepočuje. (Izaiáš 59:1-2)

Ježiš volá všetkých, ktorí chcú žiť s Bohom k dôslednému boju proti hriechu. Dostali sme od Boha milosť a odpustenie, aby sme už viac v hriechu nežili.

Ani ja ťa neodsudzujem. Choď a už nehreš! (Ján 8:11b)

Hovorím po ľudsky s ohľadom na slabosť vášho tela. Ako ste vydávali svoje údy na nepravosť, keď slúžili nečistote a neprávosti, tak teraz vydávajte svoje údy na posvätenie, aby slúžili spravodlivosti. (Rimanom 6:19)

Ako spolupracovníci vás napomíname, aby ste Božiu milosť neprijímali nadarmo. (2.

Korinským 6:1)

Ved' zjavila sa Božia milosť na spásu všetkým ľuďom a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne.. (Títovi 2:11-12)

Nový zákon nás veľakrát napomína a povzbudzuje, aby sme žili svätý život, pretože nám k tomu Boh udeľuje svoju milosť. Keď snahu o svätosť zanedbávame, prijímame Božiu milosť nadarmo. Týmto dávame nesprávne svedectvo o Bohu iným ľuďom, pretože v našich životoch neodrážame Božiu moc, ktorá nás môže od hriechu očistiť.

Nech tak svieta vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach. (Matúš 5:16)

Názor, že život kresťana je navonok neviditeľný, zastávaný tiež Martinom Lutherom[1], je neprijateľný. Zdôrazňovanie plodov života kresťana a svätosti nie je možné nazvať zákonníctvom. Kresťanský boj o svätosť nie je o dodržiavaní starozákonných príkazov ani o obyčajnom ľudskom úsilí. Je to boj z moci Ježišovej spásy, zo vzťahu s Bohom a s pomocou Ducha Svätého. Viera bez skutkov nie je možná:

Tak aj viera: ak nemá skutky, je sama v sebe mŕtva. (Jakub 2:17)

Veriť v Božiu existenciu bez skutkov nemá zmysel. Jakub píše proti tým, ktorí svedčia o viere iba svojimi slovami, ale nebojujú o svätosť vo svojich životoch. Viera v Ježiša nemôže znamenať iba veriť, že žil, zomrel a vstal z mŕtvych. Na našich životoch musí byť viditeľné, že sme jeho učeníkmi.

Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom. (Ján 3:36)

Ježiš vieru stotožňuje s poslušnosťou. Nestačí zlepšiť náš život iba v niektorých bodoch (napr. vzdať sa fajčenia, drog, začať byť priateľský, činiť humanitárne a náboženské skutky, apod.). Ježiš volá ľudí, aby ho nasledovali. V Matúšovi 19:16-26 Ježiš povolal bohatého mladíka. Od mladosti dodržiaval mnohé prikázania, ale nebol pripravený vzdať sa majetku. Podobne aj v našich životoch je nutné vzdať sa všetkého, čo nám bráni Ježiša nasledovať.

Kto hovorí, že zostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on. (1. list Jánov 2:6)

Ježiš celkom odovzdal svoj život ľuďom, ktorí potrebovali pomoc. Chcel im ukázať Božiu lásku a priviesť ich k Nemu. Povoláva všetkých, ktorí ho chcú nasledovať, aby činili to isté:

Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom. Aby ste sa aj vy vzájomne milovali, ako som ja miloval vás. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať. (Ján 13:34-35)

Ako kresťania chceme žiť život hodný Ježišovho povolania. To neznamená, že sme bezhriešni alebo dokonalí. Byť svätým a čistým ako Ježiš znamená bojovať z celého srdca. Nie je to iba márný pokus. Tento boj opisuje apoštol Pavol v liste Korinským veľmi motivujúcim spôsobom:

Neviete, že tí, čo bežia na štadióne, bežia síce všetci, ale iba jeden dosiahne víťaznú cenu? Bežte tak, aby ste sa jej zmocnili. A každý, kto závodí, zdržuje sa všetkého; oni

preto, aby dosiahli porušiteľný veniec, my však neporušiteľný. Ja teda tak bežím, nie ako na neisto, tak bojujem, nie akoby som bil do vetra. Ale krotím svoje telo a podrobujem si ho, aby som azda, kým iným kážem, sám nebol zavrhnutý. (1. Korintským 9:24-27)

Nemôžeme sa vyhovoriť na to, že sme iba ľudia. Ježiš sa stal človekom ako my a bol si plne vedomý ľudskej slabosti:

Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. (Židom 4:15).

Napriek tomu jasne hovoril o nárokoch na učeníctvo:

Potom Ježiš povedal svojim učeníkom:

Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. (Matúš 16:24-25)

Hriech sa v živote kresťana nesmie stať niečím normálnym. Keď upadneme, musíme sa znova postaviť a prijať silu z Božieho odpustenia (1. list Jánov 2:1). Je nutné bojovať s hriechom až do konca (Židom 12:1-4).

Nikto seba samého nemôže urobiť hodným večného života jednoducho svojimi skutkami. Napriek tomu aj v dnešnej dobe existuje učenie o odpustkoch, ktoré si človek môže zaslúžiť skrze určité zbožné skutky. Ani dodržiavanie takzvaných prikázaných sviatkov a pôstov nás neurobí Bohu milšími. Ani skrze modlenie sa naučených modlitieb na radu spovedníka nezískame Božiu milosť. Na druhej strane skutky (požadované Bohom, nie tradíciou) ukazujú, či má niekto vzťah s Bohom, či moc Ježišovej spásy zmenila jeho život a skutočne sa obrátil.

... Ukáž mi svoju vieru bez skutkov! Ja ti zo svojich skutkov ukážem vieru. (Jakub 2:18b)

Biblia často hovorí o poslednom súde, kde sa odhalia a posúdia skutky ľudí.

Veď sa všetci musíme ukázať pred Kristovou súdnou stolicou, aby každý dostal odplatu za to, čo konal, kým bol v tele, či už dobré a či zlé. (2. Korintským 5:10)

Z toho vyplýva, že veriť v Ježišovu smrť a zmŕtvychvstanie bez skutkov pre spásu nestačí. Naproti tomu svojimi dobrými skutkami si pred Bohom nič nezaslúžime:

Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo sa vám prikázalo, povedzte: ‚Sme neužitoční sluhovia; urobili sme, čo sme boli povinní urobiť.‘ (Lukáš 17:10)

ZÁVER

Božie slovo je realitou aj dnes a je mocné zmeniť život tých, ktorí o to stoja. Stačí sa slobodne rozhodnúť slúžiť Ježišovi a vziať na seba jeho ľahké jarmo (Matúš 11:30). Je potrebné podriadiť náš život zákonu lásky (Jakub 1:25 a 2:12) a nie zákonu Starej zmluvy. Potom budeme niesť Bohu ovocie a vydávať svedectvo o moci Jeho milosti:

Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo

bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia ich do ohňa a zhoria. Ak ostanete vo mne a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a splní sa vám to. Mój Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia a stanete sa mojimi učeníkmi. (Ján 15:5-8)

Súvisiace témy

- [Svätosť a svätý život](#)

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

Poznámky:

1. "Kresťanský charakter nespočíva vo vonkajšom správaní. Ani sa taký človek nespráva podľa vonkajšej situácie, ale podľa vnútornej. To znamená, že to je iné srdce, iná odvaha, vôľa a myseľ, ktoré činia tie isté skutky, ako niekto iný, kto nemá takúto odvahu a vôľu. Pretože kresťan vie, že všetko závisí na viere. Preto sa správa, stojí, je, pije, oblieka sa, pracuje a žije ako akýkoľvek iný obyčajný človek v jeho situácii, takže nerozoznať jeho kresťanstvo..." (Weihnachtspostille 1522: Luther deutsch, Erg. Bd. Lutherlexikon, p. 57f)
"Kresťana nespoznáť podľa vonkajšieho života. Pretože jeho život nie je o nič menej nečistý a zchátralý, ako život nekresťana. Preto sa musia denne modliť: "Odpušť nám naše viny." Ktokoľvek by chcel vidieť a správne rozoznať kresťana, nech to robí podľa viery. Pretože podľa nášho tela a krvi sme hriešnikmi a musíme takisto zomrieť ako iní ľudia a očakávame všetky možné ťažkosti tu na zemi — dokonca viac, ako ostatní ľudia, ktorí kresťanmi nie sú. Pretože kresťania pociťujú hriech oveľa viac, ako iní ľudia. (Hauspostille 1544, Von der Frucht der Auferstehung Christi: Luther deutsch, Erg. Bd. Lutherlexikon, p. 58)

© 2021 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.